

Naročnina
\$2.00
na leto.

CLEVELANDSKA AMERIKA

'Clevelandska Amerika'
6219 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

ST. 83. NO. 83.

CLEVELAND, OHIO, V TOREK 18. OKTOBRA 1910.

VOL. III.

Mestne novice.

Clevelandski rojaki pridno stiskajo sladko grozdje in ga spreminjajo v še bolj sladki mošt.

DRUŠTVENA POROČILA.

—Kamor greš, po slovenskih hišah namreč, in vprašaš, kje je gospodar, pa ti bodoje rekli: V kleti je, preša grozdje. Dasi je letoš grozdje drago, plačujejo ga po \$45 tona, vendar je videti, da bo povsod dovolj vina. Vinske stiskalnice imajo polno dela. Povsod, doma, v zasebnih hišah in po gostilnah.

Vendar za nakup grozdja je sedaj že prepozno, ker letošnje grozdje po Ohio je skoro vse prodano. Dolgotrajno deževje je precej škodovalo grozdju, posebno junija meseca. Farmarji pravijo, da grozdja polovico toliko niso pridelali kot lansko leto. Zato se je pa vsak pomajal, da ga dobi čimprej.

Kaj lepa je vinska trgatav, doma po gorah, ko črček prepeva in hodijo vinčarji z brentami po gorah ter prenašajo sladko grozdje. Da ne pozabimo, kakšna je taka vinska trgatav, to bomo imeli v Clevelandu prihodnjo nedeljo, in jo priredijo Slovenske Sokolice v Korčetovi dvorani. Sokolice so dobre vinčarke, ker vsako leto pripravijo trgatav. Nudilo se bo veliko zabave vsakemu, ki bo šel na trgatav. Seveda, tavi grozdja se primerio kaznujejo. Kakor bo določil občinski "rihtar", tako se bo godila s tatom. Sokolice so povabile, da priredijo vse najbojše za to trgatav in mi pa želimo, da bi se ta dan prgalo vse grozdje. Toliko bolj za društvo.

—Mnogobrojna udeležba na veselici društva sv. Vida, št. 23, K.S.K.J. je pokazala, da je društvo jako priljubljeno in da izvaja vsesplošno spoštovanje.

Veselica se je vsrila v najlepšem teku, posebno je ugajal govor predsednika Mihela Setnikarja, ki je v navdušenih besedah povedal, kaj je društvo kakor velikanse podpore daje in kako bi morali naši rojaki, posebno mladi, pristopati k društvu. Burno ploskanje je nastalo po govoru. Na to se je vsilo zrebanje za zlato uro, ki je bilo kaj živahno. Potegnjena je bila št. 484, za katero se do sedaj še ni nihče oglašil. Kdor ima to številko, naj se oglasi pri predsedniku društvu. Mike Setnikarji, ki bo uro dotičnemu igračili. Veliko smeha je povzročila licitacija petelina. Zanj so se zelo trudili Setnikar, Žulič Mele in Trohi. In baš ko je šel g. Setnikar jesti nekoliko klobase, pa je nesrečni licitator zaklical "tretjič" in petelin je prišel v roke nekega člana lovškega društva, kar je baš primerno. No vendar petelin je bil prodan, in sedaj čaka pri Mike Setnikarju dneva, ko ga spečejo, nakar se priredi okusna večerja. Veselica je tudi v finančnem oziru jako dobra se zvršila. —Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, je imelo v nedeljo svojo sejo. Pri seji je povedal predsednik, da društvena blagajna je sedaj največja, od kat obstoji društvo. To se je doseglo s pametnim gospodarstvom, ker aradniki društva so jako skrbni ljudje, in kljub velikemu številu bolnikov, je blagajna vendar napredovala. Znan je, da je društvo sv. Janeza Krst. jako radodarno s podporo in ne razpusti nikdar svojih bolnih članov. Objednani je pa

tudi Jednota, s katero je združeno, ena najbolj radodarnih. Za jako malo svoto na mesec je vsakdo zavarovan za \$2100. Tisoč dolarjev smrtnine in \$1100 dobi pa za razne poškodbe. Plačuje se primeroma jako malo. Rojakom priporočamo to društvo. Seje so vsako tretjo nedeljo v Grdinovi dvorani. Pri zadnji seji je bilo sklenjeno, da se priredi pred pustom veselica, za kar je bil izvoljen poseben odbor, da priredi vse potrebno. Rojaki, pristopajte k društvu.

—Ciril in Metodova podružnica je naročila lepe znake iz Ljubljane od tvrdke Iv. Magdič.

—Slovenske stariše se enkrat opozarjamo, da povedo svojim otrokom, ki imajo veselje do godbe, da pridejo v sredo 19. oktobra zvečer ob sedmi uri v Knausovo dvorano, kjer se bo delo upisali. Sedaj se je že prijavilo 17 dečkov nad 12 let starih za godbo, pri kateri bi bili sami slovenski fantje. Seveda morajo stariši biti vedno zadovoljni, če se njih sin-či godbe. Vse podrobnosti se zvedo v sredo zvečer v Knausovi dvorani, kjer se dečki upisujejo.

—Podružnica sv. Cirila in Metoda št. 24 izreka tem potom prisrčno zahvalo Mr. Setnikarju, ker je imel toliko časa družinskega "kolektorja", angeljčka za darove pri sebi v svojih prostorih, kjer se je nabrala lepa svota. Nadalje se izreka srčna zahvala J. Grdini, ki je imel "kolektorja" tudi nad en mesec pri sebi ter se je tudi nabrala lepa svota. Opozarjamo člane in druge prijatelje podružnice, da se angeljček nahaja sedaj še za en mesec pri John Grdini.

—V Clevelandu se mudi naš rojak Frank Mervar iz Little Rock, Ark. ki je pri četrtim polku zvezine armade. V Cleveland je prišel, da obišče svoje prijatelje.

—Nekje na Willsonu je bil v nedeljo tudi pretep in streljanje. Eden rojakov je nevarno obstreljen in celo nekega saloonarja bi krogla kmalu zadela.

—Pisma imajo v našem uredništvu: Jernej Levec, Franciška Trgar in John Plut. Ta pisma pošljemo nazaj v četrtek, če se dotlej ne zgasiijo osebe.

Nemiri v Chicago.

Chicago, Ill., 17. okt. Delavci znane tvrdke za obleke, Hart Schaffner in Marx so že dalj časa na štrajku. V soboto je prišlo do spopada med delavci štrajkarji in med tajnimi policisti; več kakor dvajset oseb je bilo v tokrat poboja ranjenih prav nevarno. Štrajk pri omenjeni tvrdki je že dalj časa v teku; štrajkarji so napadli skebe, ko so se slednji vračali opoldne od svojega dela.

—Če vam je kdo kaj dolžan na hitri, stanovanju ali na posojilu, oglasite v našem listu; če ne veste, kje se dotična oseba nahaja, naš list bo hitro preskrbel, da se dolžnik oglasi.

—Slavnim društvom vseh Jednot se priporočamo v naročila raznih tiskovin. Na razpolago imamo zahvale številnih društev za krasno izvršitev tiskovin. Naš ured ima samo unijske delavce. Delo jako fino in ne razpusti nikdar svojih bolnih članov. Objednani je pa

Poboj in smrt.

V Newburgu so se rojaki med seboj stekli radi deklin, kar je povzročilo smrt enega.

V NEDELJO ZVEČER.

Zalosten dogodek se je prijel v nedeljo med rojaki v Newburgu. Prišlo je do pretepa, v katerem je bil končno rojak Anton Suštar ubit, oziroma ustreljen, a drugi, John Rozman iz Collinwooda, pa sedi v ječi. Zvršilo se je tako:

John Rozman, ki stanuje na 6014 E. Collins ave, Collinwoodu, je imel navado, da je hodil v Newburg na stanovanje rojaka Mauerja, ki stanuje na 3522 E. 82nd. St. v Newburgu. Tam sta dve dekleti Mary in Frances Mauer. Tako je bilo tudi v nedeljo proti večeru, ko je prišel Rozman z dvema prijateljskoma v omenjeno hišo. Ko so se poslovili, jih je zmag napadla cela vrsta mladih ljudi, katerim ni bilo prav, da hodijo ljudje od drugih krajev dekleta nadlegovati. Rozman in prijatelj sta tekla proti cestni železnici; prvi jih je dohitel Anton Suštar. Ko ga je Rozman opazil blizu sebe, je potegnil revolver in ustrelil na Suštara; zadela ga je v trebuh, kakor pravi policija. Suštar se je zvrnil na prazen prostor na vogalu Union ave. in 82nd St. Rozman in njegova prijateljca so pa nadaljevali pobjo, dokler se Rozmanu ni posrečilo proti na kar 105. ceste, na kateri se je odzval proti svojem domu dočim sta njegova tovariša tekla preko praznega polja.

Tovariši obstreljenega Suštara so se vrnili k njemu in so ga našli umirajočega na tleh. Poklicali so Richardovo ambulanco, ki je hitela z njim v bolnišnico sv. Aleša. Toda predno so prišli tja, je bil že mrtev, nakar ga je ambulanca odpeljala v mrtvašnico. V mrtvašnici je pa pogrebnik odkril rano v želodcu ter je takoj poklical policijo.

Saržent O'Brien je takoj prihitel na lice mesta z oddelkom policije ter je zvedel od sosedov, kaj se je zgodilo. Ko je zvedel popis moža, ki je streljal, je takoj telefoniral v Collinwood in patrolmana Bachelor in Donovan sta šla na stanovanje Rozmana, katerega so takoj zaprli. Sedaj išče policija še dva druga rojaka. Policija je doglala, kakor so ji rojaki povedali v Newburgu, da so Rozman in tovariši opetovano hodili iz Collinwooda v Newburg, kar pa newburški sosede niso kaj radi videli. Po večjih ali manjših praskah je prišlo končno da tako zalostnega dogodka, kot se je zvršil v Newburgu.

Koliko koristnega bi se dalo napraviti z edino oklopnico. Nek angleški učenjak je izračunal, kaj je mogoče vse napraviti za denar, ki ga porabi ena oklopnica v ceni 50 milijonov. Za to svoto je mogoče sezidati 10 znanstvenih zavodov za 10.000 dijakov z knjižnicami, čitalnicami, muzeji itd., ali kolonijo z 10.000 prijetnimi, čistimi in zdravimi hišicami, vsaka za dve rodlini. Za isti denar bi dobilo 138.864 starcev za celo leto zastojno stanovanje, hrano, obično, zdravniško pomoč itd. 176.000 sirot bi moglo biti vzgojeno in isto svoto bi se lahko dala tudi na druge načine.

Velike goljufije.

Pri ljudskem štetju so se v zapadnih državah vršile velike goljufije pri popisovanju.

ZAPRTI SLEPARJI.

Washington, 16. okt. Ravnatelj ljudskega štetja je prišel na sled velikanski goljufiji. Stevila prebivalcev, katere so poslali razni števci iz zapadnih mest so popolnoma ponarejena in v vsakem mestu je zapisanih nekoliko več tisoč ljudi, kakor jih je v resnici. Ravnatelj Durand je vso to stvar prepustil predsedniku, ki je nato naročil tajniku za trgovino in obrt, da vso stvar natančno preišče in krivce ostro kaznuje. Mesta pri katerih se je goljufalo glede števila prebivalcev, so sledeča: Tacoma, Seattle, Aberdeen, Portland, Oregon, Minneapolis, Boise in Fort Smith.

Zvezna vlada je mnenja, da so bile cenilne pole ukradene nim osebam, ki so štele osebe; ko so bile listine ukradene, so jih sleparji prenašali in napisali nekaj tisoč izmišljenih imen na listine, tako da bi njih mesto štele veliko več prebivalcev kot v resnici. Ker se pa ljudsko štetje vrši za to, da se po številu prebivalcev določi število zastopnikov v kongresu, so to sleparijo najhitro izvršili kakor politični, ki so hoteli priti na površje. Kazen za take sleparije je ravno taka kot če bi kdo izdal državne listine. Sleparji, če jih primejo, dobiijo kakih pet let zapora.

Nov predsednik.

Santiago, Chili, 16. okt. Včeraj je bil Barros Lucio voljen chilenskim predsednikom z veliko večino. Bil je kandidat liberalne stranke. Kakor znano, je prejšnji predsednik Montt umrl na svojem potovanju v Nemčiji.

Nova sleparija.

Chicago, Ill., 16. okt. Šerif nekega okraja v Indiani je prišel na sled popolnoma moderni slepariji. Več bogato oblenjen žensk je imelo navado pripeljati se z lepim avtomobilom na razne farme, kjer so farmarjem povedale, da so prišle sem, da opazujejo zrakoplov, ki mora biti v eni uri tukaj. Seveda so vsi farmarji takoj tekli iz svojih hiš, s svojimi otroci, ženami in služabništvo. Dočim so farmarji zijali proti nebu in gledali "zrakoplov, so prefrigate tatice kandle po hišah jajca, maslo, meso in denar. Tako so razne farmarje osleparile za okroglo \$5000. Vse te ženske so že zaprli, baš ko so bili zopet na neki farmi.

Nov papežev dekret. Pariški "Figaro" poroča: V najkrajšem času bodo objavili nov papežev dekret, v katerem se župnikom ukazuje, da morajo prepovedati cerkveni pogreb vsakomur, ki ni storil svoje dolžnosti s tem, da je opravil spoved in obhajilo. Izvzeti samo tisti, ki so na smrtni postelji vsled tega obudili kes. To mora pa izpričati kak duhovnik.

—V vsaki naselbini bi radi imeli poštenega zastopnika, ki bi prevzel naše posele v tamokšnji naselbini. Dovolj dobri in vestno delovanje.

Preko morja.

Drzni zrakoplovec Walter Wellman je odplul po zraku preko atlanskega oceana.

DOBRA VOZNJA.

Atlantic City, N. J., 15. okt. Danes zjutraj nekoliko minut čez osem je odplul znani zrakoplovec Walter Wellman s svojim zrakoplovom "America" preko atlanskega oceana v Evropo. V zrakoplovu je poleg Wellmana še pet strojnikov in mehanikov, ki so popolnoma izurjeni v svojem poslu. Ko se je veliki zrakoplov dvignil v zrak, je takoj zginit izpred očij začudenih gledavcev. Kmalu pa so dobili sporočilo potom brezžičnega brzojava, da se je Wellman dvignil preko oceana, da naredi pot v Evropo v zrakoplovu. Dejal je, da je v zrakoplovu vse dobro in stroji izvrstno delujejo. Ko se je dvignil v zrak, je vladala velika megla, ki se je pa razkldala okoli enajste ure, kakor je brzojavil Wellman iz zrakoplova. Vreme je bilo najboljšje, in tudi vremenski urad prerokuje za tri dni lepo vreme brez viharjev. Zadrje poročilo, ki je sedaj prišlo od drznega zrakoplovca je bilo ob sedmih zvečer v soboto, ko je zrakoplov videla neka ladja, katere potniki so dejali, da leti zrakoplov po 20 milj na uro. Wellman sam je trdil, da bo lahko vozil po 30 milj na uro, če bodejo vremenske razmere kolikaj zadovoljive.

Wellman je že enkrat nameraval iti z zrakoplovom proti severnem polu in bi letos svojo voznjo tja tudi uresničil, da niso Peary razglasili, da je odkril severni tečaj. Ta zrakoplov s katerim je sedaj šel v Evropo, je eden največjih in najtežjih na svetu. Dolg je 228 čevljev in širok 52 čevljev. Na veliki zrakoplov je pritrjen rešilni čoln, dolg 150 čevljev, katerega uporabijo za vsako potrebo. Zrakoplov "America" ima tri plinovne stroje, katerih ima vsak 80 konjskih moči. Vsega skupaj ima zrakoplov 10.000 funtov goriva na krovu. Vsi stroji so jako umetno narejeni ter so, ki je na zrakoplovu, ob stroji iz samihkušenih mehanikov. Imajo vse potrebno orodje za popravila. Objednem so na zrakoplovu razni stroji za merjenje, opazovanje zvezd in kompas ter aparat za brezžične brzojave, s katerim je mogoče v okolici 100 milj brzojaviti ladijam, ki vozijo po oceanu.

Nadalje ima zrakoplov dovolj hrane za šest ljudi za dobo 30 dni, če se pripeti kaka nezgoda. Do Evrope je 3000 milj in Wellman misli, da bo v Evropi v šestih dneh, če hošlo vse v redu.

Ko se je Wellman dvignil v zrak, sprva sam ni vrjel, da bo šel v Evropo, ko je pa videl dobri tek zrakoplova in lepo vreme, je brzojavil nazaj ljudem da se je v resnici podal v Evropo.

Roosevelt na potu.

Peoria, Ill., 16. okt. Ko se je Roosevelt mudil tnakaj, je govoril tudi pred zborovalci katoliškega reda Kolumbovih vitezev. Dejal je, da ni daleč čas, ko pride katolik za predsednika Zjedinenih držav. S tem govorom je neprijetno dirnil razne episkopalne kroge.

PRATIKE!

Naznanjamo rojakom, da smo dobili veliko število pratik, katere prodajamo po deset centov komad. Na izbero imamo dvojne: Blaznikove in Družinske pratike. Kdor hoče to staro družinsko prijateljico imeti, naj se hitro oglasi, ker zaloga bo kmalu pošla.

Štrajk v Franciji.

Škoda, ki jo je povzročil štrajk železničarjev, že presega veliko milijonov.

MIR SE BLIŽA.

Pariz, 16. okt. Okoli 200 štrajkarjev je včeraj zadržalo in ustavilo tri osebnne vlake pred Parizom. Je prisililo uradnike in potnike, da so zapustili vozove, katere so potem tako poškodovali, da niso za rabo več. Promet po Franciji sicer ni popolnoma ustavljen: včeraj bi se skoro ponesrečil brzovlak, ki prihaja iz Bologne v Italijo in je namenjen v London. Pozneje so našli na tiru dinamitno patrolo, ki se pa ni unela.

Vlada, ki je v začetku boja proti štrajkarjem ostro nastopila, je sedaj opustila svoj namen in ministerski predsednik Briand se je že začel pogajati z lastniki velikih železnic, da dovolijo štrajkarjem vsaj povšane plače. Sedaj je upanje, da pride že v prihodnjih dnevih do sklenitve miru. Kakor se je včeraj v Parizu trdilo, so štrajkarji izjavili, da opustijo nekoliko svojih zahtev, toda trdovratno se bodejo držali za povšanje plače.

Škoda, ki jo je štrajk železničarjev na Francoskem že sedaj povzročil cenijo na mnogo milijonov. Da se pa štrajk ne vrti tako, kot bi se moral, je kriv vladin nastop, ker vlada je poklicala kakih 75 odstotkov vseh štrajkarjev v vojaško službo. To je ostale štrajkarje zelo potlačilo, ker jih ni dovolj, da bi se uspešno branili.

Včeraj so zaštrajkali za nedoločen čas tudi zidarji in sicer iz sočutja do železničarjev. Zvečer je prišlo do velikega protestnega zborovanja in končno do spopada s policijo. Množico ameriških turistov je bilo radi štrajka prisiljenih, da ostanejo v Parizu. Parobrodne družbe so pa v naglici najele velike avtomobile v katerih so turisti vozili do pristanišč. Po severni Franciji pa je sedaj železniški promet že skoro popolnoma normalen.

Več ladij.

Iz Dunaja se poroča, da nameravajo avstrijske delegacije pri letošnjem zasedanju vladi dovoliti več vojnih ladij, kakor doslej. To pa raditega, ker ministri poudarjajo, da avstrija ni tako zavarovana za slučaj napada kot druge države.

—Kadar pošiljate denar po Ameriki društvom ali prijateljem, tedaj se obrnite na nas. V zvezi smo z American Express Co. in imamo isto tako dobre "money order" kakor na pošti. Poštna pristojbina je zelo majhna.

Od štrajkarjev.

Ginljiva zahvala štrajkarjev v Westmorelandu za lepe darove iz Clevelanda.

VZTRAJNI ROJAKI

Claridge, Pa. Društvo št. 2 S.S.P.Z. se tem potom najiskrenejše zahvaluje društvu št. 20 S.S.P.Z. v Cleveland, O. katero nam je poslalo svoto \$20.00 kot prebitek od veselice v nedeljo, 9. oktobra v korist štrajkarjev v Westmorelandu, zavedajo se primernim pismom, opominjajoč nas, naj se ne uklonimo sovragu, kateri nas že sedmi mesec muči na razne načine. Srčna hvala vsem onim, ki so veselice udeležili in kaj prispevali, posebno pa odbornikom dr. Lunder Adamu za njih trud. Mislim sem, da ko se vrnem iz konvencije iz Chicago v Claridge, da najdem položaj ugodnejši, a dobil sem ravno nasprotno. Prišedši z vlakom v Pennsilvanijo, priče so nastopali v vozove sumljive osebe, ki sem jih smatral za škabske agente, debelube pa za "bosa" kar je bilo tudi res. V Pittsburgu so marljivo skakali sem in tja, usiljevali se vsakomur v pogovor. Ne vem ali so kaj ušli ali ne; dan pozneje sem pa videl ravno iste "mistre" v družbi naših "sodrugov" v Claridge, Pa. Ko sem prišel v Claridge, drsile so se črne konjale, (kozakov) sem in tja; v varnih zavetjih so se gibali deputiji ter opazovali vsako njih sumljivo gibanje na strani štrajkarjev. Zavedel sem se kmalu, kje sem. Zvedel sem tudi, da je bil oni deputi Tree-ling, ki je v juliju mesecu ustrelil mirnega štrajkarja Pattersona, pri obravnavi od glavne porote oproščen. Kaj in kako, nečem govoriti, pač pa lahko vsak sam presodi po svoji pameti. Pripovedali so mi štrajkarji, kako so bili parkat ustavljeni na potu od konštablerjev, ko so korakali v Export in Penn. ukazali so jim sneti zastavo in napise, zabranili godbo in jih razkropili v gruče, v katerih so smeli mirno in tiho naprej korakati. Govorilo o "svobodi in pravici" je nesmisleno, ker čutiš takoj kol po plečih, in karabinerji so tudi vedno pripravljani za štrajkarje. Vsak najmanjši nezadovoljni pogled te lahko spravi za železno ograjo, Westmoreland County Jail, kjer pa itak ni prostora. Torej položaj je bil enak kot je bil, treba je gledati, kaj nam prinese bodočnost. K sklepu mojega dopisa se še enkrat zahvalujem vsem dosedajnim darovalcem in se jim priporočam za se bodoče, če se naš žalostni položaj ne poboljša. Pozdrav clevelandskima sodelegatoma, Kužniku in Potočarju, kakor tudi ostalim.

John Batich

Nove reforme.

Monte Carlo, 16. okt. Knez v Monaco je svojemu ljudstvu moral dovoliti nadalje privilegije. Lansko leto jim je dovolil ustavo, ker so ljudje tako zahtevali, sedaj je pri na zahtevu ljudstva moral ustanoviti narodno zakladnico, tako da se bo odslej naprej premoženje kneza in državno premoženje posebej računalo. Odsloviti je moral tudi guvernerja, ker je ljudstvo tako zahtevalo.

—Ali ste že ponovili naročnino za leto? Samo dva dolara za leto.

"AMERIKA"

— Izhaja v torek in petek. —
Izdaja: Slov. tiskovna družba
Amerika.

Naročnina:

ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti. . . \$2.50
Posamezne številke po 3 cente.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo in ne vračajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandská AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation.)
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krajiners) in the City of Cleveland
and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 1277 R.

"Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 83 Tue. Okt. 18'10 Vol III

Nezvani oskrbniki.

Glasi Narodne Hrvatske
Zajednice, "Zajedničar", piše
sledenče: Pred nekaj meseci
smo dobili od nekega austro-
ogrškega konzulata neki dopis
s prošnjo, da istega pošljemo
na glavni urad Narodne Hrvat-
ske Zajednice, ker konzulat
kakor seveda vedno, ne ve, kaj
je glavni urad N. H. Z. V tem
dopisu je iskal slavn konzulat
nekoliko pojasnenja glede iz-
plačanja neke smrtnine, a pro-
ti koncu je dodal konzulat ura-
dno grožnjo, da bo nastopal
proti Zajednici sodbenim po-
stolom, ako se stvar takoj ne ure-
di. Ko je prišel urednik "Za-
jedničara" v glavni urad Zajed-
nice, je takoj vprašal o tej stva-
ri, kako je, in zvedel je, da je ta
smrtnina že zdavnej izplačana
na ter bila poslana na sodnijo
v stari domovini, kjer so tudi
vse v redu izvršili, kakor za-
konu zahtevajo.

Ko smo ta dopis prejeli, smo
vzkliknili: Hvala Bogu, glej,
tudi austro-ogrski konzulati so
se začeli brigati za naše ljudi,
samo da nam je pri tem vese-
lje pokvarilo dejstvo, da je bil
dopis pisan v nemškem jeziku,
kakor da bi bili še vedno na
"militar-grenci".

Nemo, če je glavni urad
Zajednice kaj odgovoril na ta
dopis, ako ni, je najbolje sto-
ril, ako pa je, tedaj je odgovoril
glatovo v hrvatskem jeziku.

Stara je stvar, da se po au-
stro-ogrskih konzulatih v Ame-
riki in drugje potikajo samo
Nemci in Mažari, in kakor iz
milosrčnosti dajo včasih kako
službo tudi kakemu Slovancu,
ki pa mora biti srečen, da se-
di med to veliko gospodo, ki
mu gleda vedno preko ramen.
In še to malo, kar nam dajo,
nam ne dajo radi pravičnosti,
ne, to dajejo radi svoje koristi,
ker je mnogo našega naroda ki
ima posel s konzulatom, pose-
bno v vojaških zadevah ter pri
potrditvah raznih pogodb, toda
te posle konzulati ne delajo za-
stojni, pač pa velja slavn cesar-
sko kraljevi pečat precej dolar-
jev, in del tih dolarjev, pripa-
da po zakonu — konzulu.

In še ena druga stvar je, ka-
terto moramo omeniti. Kadar je
prej kdo naših rojakov se po-
nesrečil v tovarni ali kje dru-
gje, seveda po nemarnosti de-
lodajalcev, se je kdo naših ro-
jakov zanj zarzel, se oglašil
kot administrator, položil jam-
čevino in skrbel, da sorodniki

ponesrečenega dobi kako od-
škodnino.

Nemo rekli, da je včasih
tudi kak administrator zlorabil
svojo moč, toda v največ slu-
čajih so oni, katerim je bilo de-
lo poverjeno, delali pošteno in
ne za svojo korist in niso is-
kali velikega plačila za svoj
trud, tako da so sorodniki po-
kojnega dobili pošteno izplača-
no njih določeno odškodnino.

V zadnjem času se je pa v
tem oziru precej spremenilo.
Enake stvari, kot skrb da se
dobi odškodnina, najraje prev-
zemajo austro-ogrski konzula-
ti, ki imajo svojega stalnega
odvetnika v bližini konzulata,
ki so pa običajno mažarski či-
fuiti, ki prevzamejo skrb, da do-
bi sorodniki odškodnino, kar
preostane "od njih odvetniških
stroškov". Ti stroški pa so taki,
da večidel ostane odvetniku,
dočim se morajo sorodniki
ponesrečenega zadovoljiti z ne-
koliko dolarji.

In da bi vi videli, kako se
ta gospoda dostojanstveno dr-
ži, komaj da se jim zljubi odgo-
varjati na vprašanja delavca,
katerega koristi zastopajo ter
objednem koristi države, kate-
re — podaniki — smo bili.

Ker smo poučeni v tej sku-
snji, svetujemo našim ljudem, da
ne gredo na konzulate, razven
ob prilikah, kadar morajo iti,
in takrat kadar gredo, naj ne
iščejo milosti od teh visokih go-
spodov, pač pa naj zahtevajo
svojo pravico. V prvi vrsti go-
vorite slovensko, in zahtevajte,
da se z vami govori slovensko.
Mi nismo tukaj za konzulate,
temveč konzulati so tukaj za
nas, in ker nas je tukaj v Ame-
riki, posebno pa v Clevelandu
toliko tisočev, lahko zahteva-
mo, da imajo na konzulatih
človeka, ki slovensko govori.
Pa ne samo to: Dopisujemo s
konzulati vse v slovenskem je-
ziku. Na nemške dopise je pa
najboljši odgovor — nič.

Ravno zato, ker smo bili ve-
dno mehki, so nas vedno mla-
tili po plečih, ker nismo drža-
li dovolj do sebe, nas niso tu-
di drugi spoštovali. Bodimo lju-
dje, pa bodejo drugi tudi člo-
veško z nami postopali.

Oveneli cvet.

Izkušnja nas uči, da čim lep-
ša in finejša je cvetlica, tem
rahljotnejša je in tem prej
jo popari slana. Zdi se mi, da
je prav tako s človeškim življen-
jem. Koliko mladih cvetočih
upolnih bitij zapade dan na
dan slani neizprosne smrti,
medtem starijavi in bolehlavi
ljudje pokašljejejo leta in leta.

Taka cvetlica je bil mladenič
Zalokarjev Ivan, katerega spo-
minu naj veljajo naslednje vr-
stice.

Ivan je bil sin posestnika in
mizarja. Ko je dovršil ljudske
šole, je vstopil takoj v očetovo
delavnico ter se vrlo dobro iz-
učil mizarске obrti.

Ze kot otrok je bil čudovito
ljubeč in lep. Z leti pa je ra-
stla, tudi njegova lepota in v
devetnajstem letu je bil toliko
krasen mladenič, da ga je bilo
veselje gledati. Postave je bil
bolj šibke, a precej velike, in
ravnice kot sveča. V obraz je
bil podoben bolj cvetočemu de-
kletu kot mladeniču. Kot sneg
bela polt, rožna lica, rudeči us-
nici, drobni zobje, vse mu je
tako lepo pristajalo. Najlepše
pa so bile njegove oči. Iz njih
je sijala ona nepokvarjenost,
ki jo žal zaman iščemo pri ve-
čini mladine te starosti. Priku-
pil se je vsakomur na prvi hip.

V svojem dvajsetem letu se
je Ivan strastno zaljubil v mo-
jo netjakinjo Milko. Toda bil
je preboječ in presramežljiv, da
bi je bil takoj in naravnost
razodel svojo ljubav. Hodil je
v posete k Milkinemu bratu ter
bil srečen, ako se je mogel tu-
di z Milko nekoliko pogovoriti.
Milka pa je bila razumna de-
kleca in je kmalu uganila, da
Ivanovi poseti veljajo več nje-
je kakor bratu. Vedela je, da jo
mladenič ljubi in obožava. In
ko je nekoč vendarle opjuna-
čil ter je razodel, kaj čuti zan-
jo, je bila že zdavnej priprav-
ljena na to. Mirno mu je od-
govorila:

"Ivan, mlad si še. Stokrat

se še premisli!"

"Nikakor ne," se je rutil
Ivan, da si pravi in zadnja, ki
jo morem ljubiti. Za drugo ni
prostora v mojem srcu!"

"Ivan, tako govori vsa mlade-
nič, stoji po drugače,"
"Milka, nisem tak kot dru-
gi. Ljubem, ki jo čutim zate,
ponesem v grob."

In tako je Ivan še dalje za-
hajal k Milki.

Omeniti moram, da je bila
Milka glede ljubezenski stvari
precej hladna. Rada je sicer ob-
čevala z Ivanom, toda prav ta-
ko rada je kramljala z vsako-
mur, kdorkoli je zahajal v hi-
šo ter je v družbi bratovi kra-
til zimske večere.

"Pri očetu in materi mi je
tako prijetno," je dejala več-
krat "in pa saj ni treba, da bi
se morale vse pomožiti."

Ta njena hladnost je menda
podnetila Ivana še bolj. Vedel
je sicer, da bi osrečil najlepšo
in najbogatejšo mladenko v
župniji, ako bi je ponudil ro-
ko in srce, toda kaj so ga bri-
gale druge. Gorel je le za Mil-
ko, živel je za njo, ter bil stra-
šno ljubosumen na vsakega,
kdo se je bil k njej skušal
bližati.

Bilo je o Vseh Svetih. Nebo
je bilo oblačno in redke snež-
neke so padale na množico, ki se
je pravkar vsula iz farne cer-
kve ter drla na pokopališče, da
tamkaj ob ozaljšanih grobeh
no stari navadi nekoliko po-
moli za ranjce.

Jaz sicer nisem imela še na
pokopališču nikogar, ki bi mu
bila dolžna okriti krob, ven-
dar sem šla za drugimi tjakaj.
Zanimalo me je od nekdaj le-
po petje in vedela sem, da na
ta dan zapoje pevci na grobeh
ganljive žalostinke.

Najprej so se vršile duhov-
ske ceremonije, za tem je sle-
dilo petje, potem me je usta-
vil tu pa tam kak znanec, tako
da se je že večerilo, ko sem sto-
pila s pokopališča.

V tistem hipu pa me potip-
ljaje za ramo — Ivan.

"Ali smem malo s teboj?"

"Da, Ivan, prav veselilo me
bo!"

"In šla sva počasi proti mo-
ji rojstni vasi, pomenkovanje se
to in ono.

Razume se, da je prišla na
vrsto tudi Milka. Ni mi zakri-
val svoje vroče ljubezni do nje,
pač pa mi je tožil, da se ona
vse prenaša meni zanj.

"Kaj praviš," mi je dejal in
mrkl vame svoje modre oči,
"ali me bo čakala?"

"Bodi miren, Ivan, jaz vem,
da te Milka počaka. Ne bo se
možila prej, ne!"

"Oj, ti si teta njena, lahko
govoriš dobro besedo zame pri
njej. Ubogala te bo!"

"Da, Ivan, vse poizkusim, le
bodi brez skrbi!"

Tako sem ga skušala potol-
žiti, kajti smilil se mi je za-
ljubljeni mladenič.

Pred našo hišo sva se ločila.
Še tisto zimo pa je začel
Ivan bolehati. Čutil je neko bo-
lečino v križu in utrujenost v
nogah. V začetku se ni dosti
zmenil, toda ker ga je bolelo
vedno huje, se je nepotil k
zdravniku. Zdravnik ga je na-
tančno preiskal ter končno do-
gнул, da bo treba operacije.

Ivan se je operacije pogum-
no podvrget, ter jo tudi srečno
presta! Vendar mu je zdravnik
strogo zabijeval, naj se skrb-
no pazi, kajti ta bolezen zelo
rada vpliva na drob, kar je sku-
sil že pri mnogih slučajih.

Zal, da so se zdravnikove slu-
tnje le prekmalu uresničile. I-
van se je nekaj časa res bolje
počutil. A kmalu se mu je po-
povrnila prejšnja slabost. Mo-
ral se je stalno vleči, ter je za-
čel pokašljevati.

Koliko so si prizadevali skr-
bni starši, da bi otehi ljublje-
nemu sinu življenje! Klicali so
mu mnoge zdravnike, lečili ga
z vsakovrstnimi zdravili, a —
zaman. Ivan je hiral in hiral.

V boleznih sem ga večkrat ob-
iskala, za kar mi je bil zelo
hvaležen. Tolažila sem ga, ka-
kor sem vedela in znala. Iz vse-
ga njegovega govorenja sem
spoznala, da trdno upa še okre-
vati. Ni čuda! Saj se onemogli
starec, ki je sebi in drugim le-
še v nadlego, nerad misli na
smrt, kaj šele mladenič, ki si
v svoji neizkušnosti slika živ-
ljenje še vse lepše kakor je pa
v resnici.

Namre se je pomenkaval o
Milki. Vsi svoj bolni mi je
bil ljubil vroče, neprestano.

"Kako se ti danes zdi," me
je vprašal večkrat, "ali kaj bo-
lje izgledam?"

"Ivan, vedno bolj si me zdiš.
Mislim, da bo kmalu zopet
čil in zdrav."

"No, to bo Milka gledala, ka-
bom prišel po boleznih zopet sto-
pil pred njo!"

"Seveda, le glej, da ji to
veselje kmalu napraviš!"

"Do tega časa mislim, da že
okrevam, da pojdem z drugimi
fanti na nabor. To bo čez tri
mesece."

"Oj, takrat ti pa napravi Mil-
ka tak šopek, da ga boš vesel."

"Če ga bo le hotela?"

"Bodi brez skrbi, Ivan, ti boš
imel njen šopek nihče drugi!"

In veselja so mu žareli oči.
Taki so bili najini pogovori.

Na njegovo željo ga je pose-
tila večkrat tudi Milka, ki je
imela za časa sočutja posebno
sočutje do njega. Prinašala mu
je sveže šopke rož, se šalila z
njim, ter se trudila na vse mo-
goče načine, da bi mu vsaj ne-
koliko oladila zadnje dneve.

Nekoč mi javi njegova mati
vsa prepadena, da je Ivan po-
sebnost slab. Odpravila sem se
nemudoma k njemu. In res, za-
znalo se mu je že na obrazu,
da ni več daleč poslednja ka-
tastrofa.

Skušal mi je podati roko, a
ni več mogel. Prijela sem ga
za roko ter mu jo rahlo potis-
nila pod odejo. Srce se mi je
krčilo v bolesti, ko sem zrla ta
upali, a še vedno lepi obraz.

"Skoraj dvomim," mi je de-
jal komaj slšno, "da bi še kdaj
ozdravil."

"Ivan dragi, vse je še mogo-
če, dokler je človek živ!"

"Torej še upaš?"

"Zakaj bi ne upala. Mlad si
in vse se lahko še obrne na
bolje."

Pogledal me je hvaležno s
svojimi milimi očmi, potem pa
je trdnost zamilal.

Zdelo se mi je, da spi zato
sem hotela tiho oditi.

Bila sem že pri vratih, a še
enkrat sem se ozrla nanj, v sve-
sti si, da ga vidim poslednji-
krat.

Kako tri dni pozneje je pri-
šla Milka k meni v vas. Ravno
sva se zapeli v najživahnejši
pogovor, ko prihiiti v sobo njen
mlajši bratec ter vzklikne ves
v eni sapi:

"Zalokarjev Ivan je umrl!"

Dasiravno sem bila že davno
pripravljena na to, vendar sem
začutila v srcu neizmerno bo-
lečino. Molče sem se ozrla v
Milko, ki se je v tistem hipu
že sklonila k meni, naslonila
glavo na mojo ramo in — za-
ihkala.

Čutila je predobro, da je z
Ivanom prejnalo biti srce, ki
jo je ljubilo bolj kot vse dru-
go na svetu...

Zopet se je približal dan
Vseh Svetih, in zopet smo šli
obiskat grobove naših ranjcih.

Ustavila sem se takoj pri
uhodu, kjer je bil nov, s svetli-
cami poraščen grob — grob
Ivanov.

Na lepem, kamenitem spo-
meniku je bila vdelana slika iz-
z njegove najlepše dobe. Ta
slika je bila tako živa, da sem
si mislila, zdaj pa zdaj bo ste-
gnil roko proti meni ter veselo
kakor včasih zaklical: "Bodi
zdrava!"

Toda bila je le slika, lepa, a
mrtva slika.

Na njegovem grobu so rastle
košate krizanteme, ki so
obračale svoje cvetove k tlor,
kakor bi hotele naznanjati lju-
dem, da tu pod njimi vene telo,
ki je cvetelo nekdaj še vse le-
pše od njih.

Naslonila sem se na spome-
nik, ter se zamislila nazaj v
pretekli čas...

Da, ravno danes leto je bilo.

Odhajala sem s pokopališča,
ko je pristopil tam pri ograji
k meni, poln življenja, poln
mladeniške lepote! In spremlil
me je domov. Mnogo mi je
imel povedati med potjo. In ču-
jem ga še danes:

"Kaj praviš, ali me bo ča-
kala?"

Da, Ivan, čakala te je, in te
tudi pričakala. Toda ne ona,
ki je po njej tolikanj hrepenelo
tvoje srce, ampak ona druga,
katere si se najmanj nadejal.
Prihite! te je naprotili, objela
te s svojimi ledenimi rokami,

polnili te s koščnimi čelju-
sti, ter se tako združila s te-
boj zarpučanki, ki te je bila so-
jena — blede smrt.

Iz stare domovine.

KRAJNSKO.

Letošnji lev na polje. Ker
je letos po celi Krajski de-
želi zelo malo žetlov, se splošno
opaža, da je zelo malo polhov,
šepav je bilo lansko zimo in
letosnjo pomlad precej ugodno
vreme. Samo v Gorjancih in so-
sednjih gozdovih, kjer je obilo
lešnikov, so se pokazali polhi
v obilnem številu. V teh krajih
se tudi ljudstvo že pripravlja na
interesantni poljši lov.

Pokopališče pri sv. Križu. To
je vedno brez mrtvašnice! To
je pa že skrajna zanikrost pri-
zadetih faktorjev.

Barje — shajališče zaljub-
ljencev. Ljubljanski zaljubljen-
ci so iznajdljivi — vsaj neka-
teri. Izbrali so si za shajališče
ljubljsko barje, ker mislijo,
nemoteno uživati ljubezen. Nek
tak parček uživa ljubezen prav
rad v okolici mestne šole na
barju in oba — fant in dekle —
se vedeta tako, da pohujšujeta
otroke, ker v svoji pregoreči
ljubezni ne vidita nikogar. Bilo
bi dobro, ko bi s tem prene-
hala, ker ljudje so začeli obra-
čati pozornost na njuno po-
četje.

To vse ljubezen stri. France
Huč in Anton Kovačič, oba iz
Medvedjega sela, sta imela lju-
bavno razmerje s setrama Ne-
žo in Ano Oražen, p. d. Luke-
ževima v Česnovki. Pa tudi vo-
jak Nace Strapner, ki je prišel
lani na dopust radi žetve, je
eno rad videl in je prišel po
oči pod njuno okence. Huč in
Kovačič sta pa to izvedela in sta
ga pretele. Neža in Ana Ora-
žen sta videle ter dobro vede-
le, kdo je Strajnjarja poško-
doval, vendar sta pri sodišču iz-
povedali, da nič ne vesta o ce-
li zadevi. Letos sta pa Huč in
Kovačič postala Ani in Neži
nezvesta, zato sta ovadili celo
zadevo orožnikom, da se ma-
ščujeta nezvestima ljubince.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem
času se mi je
posrečilo iz-
najti pravo
in najboljšo
sredstvo za
rast las, pro-
ti izpadanju las in odstranitvi
luskin na glavi, t. j. Alpen tin-
ktura in pomada, od kateri
resnično moškimi in ženskimi
zrastejo lepi lasje; ravno tako
moškemu zrastejo lepi brki in
brada. Revmatizem v rokah
in nogah se popolnoma odstra-
ni, ravno tako kurja očesa, o-
zeblina, bradavice in potne no-
ge to zdravilo hitro odstrani.

Vprašajte pri
J. WAHCIC, 1092 E. 64th St.
Cleveland, O.

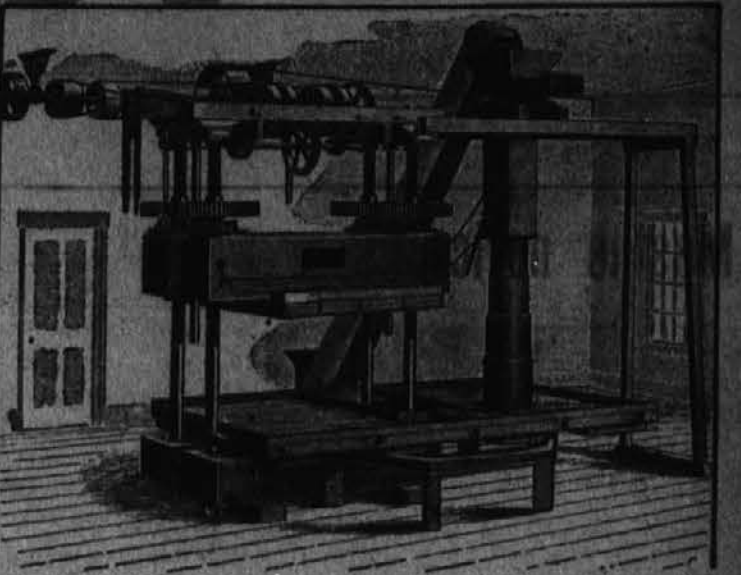
**Mnogo ljudij bo brez
vina letos.**

Če nečete biti eden med teh, naročite hitro vino pri

A. N. COLUMBRO,

1230 E. 123rd ST. blizu EUCLID,

kjer boste najbolj postreženi.

Najboljše vino po najboljših cenah. Ne čakajte, dokler bo
prepozno. Za nadaljna pojasnila se obrnite na
ANTON KOVAČIČ, 5363 ST. CLAIR AVE.

VILJEM J. BOZETT,

prodajalec na debelo vsakovrstne moke in krme za
živino. Najnižje cene. Svoje in slama v balah.

6605 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Sprejemajo se tudi telefonska naročila.

Najnovije**CIGARE**

se imenujejo

"Slovenski Sokol"

Te cigare so štirih vrst in kakovosti, katere vse ima-
jo to lastnost, da so boljše kot vsake druge cigare. Vsi
slovenski gostilničarji po Ameriki, zlasti pa v Clevel-
landu bi morali imeti te smotke. Izdelujejo in pro-
dajajo se na korist podpornega društva "Sokol".

Edini prodajalec za te cigare je

Jos. H. Miller,

917 Woodland Ave.
Cleveland, O.

Pošiljajo se tudi izven mesta. Pišite na prodajalca za
cene. Nadalje priporočam Slovincem največjo in naj-
boljšo zalogo žganja na drobno in debelo. Moja več-
letna delavnost med Slovenci je znana in vsi vedo, da
prodajam le dobro blago po dobrih cenah. Naročila
za žganje se sprejemajo tudi iz drugih mest.

Pišite po cene.

Resnica je!

Kdorkoli Slovencev je pošiljal

denarje v staro domovino

se je prepričal, da so ti točno in vestno tja dospeli v 11-13. dneh.

Kdorkoli Slovencev se je obrnil na trdko

Frank Sakser Co.

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.,

ali na njeno podružnico

6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.,

da je bil vedno dobro postrežen in za svoje novce dobil tudi,

kar mu je šlo.

Satan in Iškarijot.

Spisal Karol May, za "Ameriko" priredil E. J. P.
DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

Ko smo imeli var za seboj in se je razprostirala pred nami zopet nepregledna planjava, zagledamo v precejšnji razdalji pred seboj posameznega človeka. Ko nas tudi on zagleda, obstoji, nikar se hoče pognati v beg, vendar se premisli in počaka. Pešec je v puščavi pač redka prikazen.

Kmalu se nam vse razjasni. Ko pridemo bližje, opazimo namreč uniformo tuncskih kavaleristov.

"Pobegli stražnik!" reče Emmery.

"Brez dvoma!" mu potrdim.

"Zakaj pa stoji tukaj?"

"Zapustila sta ga lopova. Meltona se mora poznati. Da ga je ta človek oprostil, mu je vse mogoče obljubil, in sedaj ko se mu je beg posrečil, ga je pustil tukaj samega."

"Potem pa gorje vojaku! Zapustil je svojo četo in oprostil ujetnika. Mož bo na vsak način ustreljen. Ali ga hočeš rešiti?"

"Bom videl, kako se bo obnašal."

Sedaj pridemo do moža, ki takoj začne prositi, ko smo pri njem:

"Milost, efendi, milost! Do volj sem bil že kaznovan!"

"Kaznovan dovolj? Pobegnil si od vojakov! Ali veš, kakšna kazen je čaka?"

"Vem, efendi. Toda tvoja beseda je velika vredna pri poveljniku. Prosim te, da se ti za mene potegneš."

"Povej mi najprvo, kako se je beg zvršil."

"Ko sem prišel na stražo, se je moj tovariš odstranil in ni mogel slišati, da stotnik tiho s menoj govori."

"Kaj ti je pa rekel?"

"Zahteval je svoj paket nazaj."

"Kakšen paket?"

"Katerega sem jaz imel spravljenega?"

"Ah! Kdaj ti je pa izročil paket?"

"Ko ste vi Uled Ajarje v soteski napadli. Ležali smo kot ujetniki v soteski, toda jaz nisem bil ujetnik,

ker sm bil sluga stotnika. Ko ste se vi pogovarjali s šefkom in vse sklenili glede miru, je stotnik dejal: Sedaj je zaman vse upanje; pes me bo izročil poveljniku. Hitro mi je izročil mal zavoj, nakar je šel k šejku, da govori zoper tebe. Uspeha ni imel, ker so ga kmalu prinesli zavezanega nazaj. Da ne bi zbudil nobene sluhnje, nisem sem biti pri njem. Neke noči pa, ko sem se splazil v njegovo bližino, mi je dejal, da je v zavoju mnogo mnogo denarja, in ponudil mi je petisoč pijastrov! Dal sem mu torej nož, nakar je bil prost."

"In tvoj tovariš, stražnik?"

"Stotnik ga je napadel od vzhoda in mu zabodel nož v hrbet. Nato mi je velel naj potekam, nakar se je kmalu vrnil z nekim drugim možkim. Kakor je tega oprostil, mi je neznan. Izbrali smo tri najboljše kamele, katere smo peljali ven iz tabora, nakar sta se oba moža še enkrat vrnila v tabor proti tvojemu šotoru, da te umorita, kakor sta rekla. Vrnila sta se pa kmalu in sicer s preklinjanjem, nakar smo takoj odjahali."

"Ali veš, kam sta namenjena?"

"V Tunis."

"Nikakor ne; v Tunis ne boš šel, kakor tudi ti ne dobiš svojih pijastrov. Kaj pa misliš narediti?"

"Kaj vem. Ko smo jahali nekaj časa skupaj, sta naenkrat padla čez mene, mi odvzela puško in vse orožje ter kamele, nakar sta me pustila samega. Ali me hoš mogoče prijeti in peljati k poveljniku?"

"Ne. Jaz nisem tvoj zapovednik. Lahko greš, kamor hočeš, ker mi te ne bomo zadrževali."

"Hvala, efendi! Tvoja dobrota je daljša kot puščava in bolj enoloka kot nebo! Toda kam naj se odpravim? Nimam vode, ne

hrane, denarja, orožja in tudi ne konja ali kamelo. Kdo me bo vzel na pot? Jaz sem begunec, in kamor bom prišel, me bodo raje spodili ali pa celo izročili paši, kot bi me držali pri sebi. Stotnik je povzročil, da sem postal najbolj nesrečni človek na svetu."

"Stotnik že ne, pač pa si sam kriv. Toda ker se kesáš, hočem nekaj za te storiti. Vrni se k poveljniku. S seboj ti dam listek, na katerega zapišem nekaj vrstic, ki te bodo priporočile poveljnikovi milosti. Upam da bo tvoja kazen majhna."

"Stori to, efendi, stori! Tvoje besede lajšajo moje srce in poživljajo dušo."

"Tu pa reče Emmery:

"Neumnost! Pomagajmo siromaku popolnoma ali pa prav nič. Adut ni slab človek. Če se vrne k poveljniku, sicer ne bo ustreljen, pač pa mu bodo odrezali ušesa ali pa nos ali pa dobi bastonado, nakar ga spodijo iz tabora. Kaj naj potem začne? Sicer bi pa s svojo priporočilo spravil poveljnika v zadrego. On ve, da mora begunca kaznovati, in vsi vojaki vedo to. Ti ga blamiraš pred vsemi njegovimi ljudmi. Kako daleč je od tukaj do algijske meje?"

"Če se hodi po karavanski poti, je kakih dvanajst ur peš."

"Dobro: mož naj gre v Ti-

besijo, kjer so francoski vojaki; tam naj se upiše k vojakom, jaz mu pa dam denarja, da se lahko preživi nekaj časa."

Emmery mu podari nekaj zlatov, nakar se mož srčno zahvali: povedali smo mu, kako mora hoditi, da pride na pravi kraj, nakar hitro odjahamo, ker se je nam mudilo.

Sled pred nami se je dobro poznala: v naše začudenje se kmalu obrne nekoliko proti zapadu.

"Čudno," reče Emmery, "Mislili smo, da gredo lopovi proti vzhodu sedaj pa obračajo na zapad."

"Ne brez namena," odvrnem. "Najbrž pozna Melton tam kak kraj, ki je skalovit in se sledovi ne morejo poznati; tam nam hoče zginiti. Za nas je pa najboljše, da jahamo naravnost naprej. Meltona sta jahala proti zapadu; obrnila bodeta kmalu proti vzhodu; mi pa če jahamo naravnost naprej, moramo zopet priti na njih sled."

"Well! In precej časa smo tudi prihranili," reče Emmery. Winnetou je bil nekoliko pred nama in ni slišal, kar sta z Emmeryem govorila, vendar sem ga dobro poznal, da je istih miselj kot midva.

Tako jahamo eno uro in še eno. Emmery je že postajal nepotrpežljiv, ker ker je mislil, da smo se zaračunali in vzeli naplačno smer. Tu pa vidiva naenkrat, da Winnetou, ki je jahal vedno naprej, skoči s sedla in začne preiskovati tla. Ko ga dohitiva, vidiva sled treh kamel, ki je prihajal iz zapada ter je šel dalje proti vzhodu.

"Tu so bili," reče Apač. "Winnetou in Old Shatterhand so hoteli voditi za nos! Pshaw!"

Pri tem je delal Winnetou tak obraz kot kak astronom, ki razlaga seljaku nastanek komete. Ko se tako prepričamo, da smo na pravi poti, obrnemo tudi mi proti vzhodu vedno za sledjo. Jahali smo za njo ves dan, dokler ni postala taka temna, da nismo ničesar več videli. Razjahamo torej in odlo-

simo, da na pripravljenem mestu prenočimo. Drugega jutra pa spočitno nadaljujemo pot.

Begunca pred nami sta se morala grozno žuriti, ker cel dopoldne nismo nikjer opazili, da bi kje počivala. Steza, po kateri smo jahali, se že zdavnaj spremenila v peščeno puščavo. Toda kmalu zopet nam letimo na posamezne, slabe bilke, ki pa postajajo od časa do časa večje, debelejšje, in kmalu zagledamo pred seboj proti vzhodu, nizke toda dolgo raz-

težene grčice, ki so se razpro-

stirali od severa do juga.

"To mora biti Vadi Budavas, za katerim so razvaline el Ki-ma," rečem tovarišema. "Te grčice pustimo na južni strani in jahamo preko severnega sedla gorovja Usalat."

"Jaz mislim, da jahamo za sledjo," pripomni Emmery.

"Gotovo: toda prepričan sem, da sta oha Meltona zvolila si isto pot, ker je najbolj prikladna pot proti obrežju."

"Well! Pa, ali nista tam doli dva jezdec na levi strani?" Emmery pokaže proti severo vzhodu, kjer res opazim nekaj premikajočih se točk ki so se nam hitro bližale. Kmalu spoznamo osem beguncev, ki so vsi jahali. Seveda so nas tudi oni opazili: jahali so nekaj časa nasproti, nakar so obstali, da nas opokajo. Bili so dobro pogledov.

Kakih dvajset korakov pred Kakih dvajsek korakov pred njimi obstanemo, in jaz pozdravim:

"Salam! Ali je to Vadi Budavas, ki leži za temi višina-mi?"

"Da," odvrne oni, ki je bil najbrž poveljnik.

"Kateroga rodu ste vi?"

"Vojniki smo rodu Mejdžeri in bili smo na lovu na gazele. Ker nismo dobili nobene zveri, se sedaj vračamo domov k našim čredam."

"Kdaj ste jahali na lov?"

"Danes zjutraj, ko se je danilo."

"Torej mi lahko odgovorite nekaj vprašanj. Ali ste videli jahati skozi ta vadi dva jezdec na dobrih kamelah?"

"Da. Danes zjutraj, baš ko smo odjahali."

"Mogoče sta se pri vas mudila?"

"Da povabili smo jih v našo šotore, dasi sta se branila, ker sta rekla, danimata mnogo časa."

"Kako dolgo sta ostala tukaj?"

"Dokler so njih kamele pile vodo."

"Ali veste, kdo so bili ti tu-

ci?"

"Eden je bil pašev stotnik in drugi njegov prijatelj."

"Kam sta bila namenjena?"

"Proti el Kairvan, sta rekla. Toda kdo ste vi?"

"Ali poznáš Kirge-beja, poveljnika telesne straže?"

"Da. On je naš varuh."

"Ali veš kje se sedaj nahajata?"

"Oba jezdec sta nam povedala, da je šel proti Uled Ajarjem, da jih kaznuje."

"Ali ste prijatelji Uled Ajarjev ali sovražniki?"

Z njimi živimo v miru, ne pa z Uled Ajuni, katere naj Allah uniči!"

"Uled Ajuni so tudi naši sovražniki. Mi prihajamo od Kirge-beja, ki je svoje sovražnike premagal, potem pa z njimi sklenil mir."

"Mašalah! Premagal je svoje prijatelje in potem jih je pomiloštil! Njegovo srce je polno dobrote! Če prihajate od njega, tedaj ste pod našim varstvom."

"Mi smo njegovi najboljši prijatelji."

"Če je to res, tedaj bodite naši gostje, uživajte našo hrano in pijte našo pijačo. Dobrodošli ste, kakor bi poveljnik telesne straže sam prišel k nam!"

"Kako se imenuje vaš šejk?"

"Velad en Mari: jaz sam sem šejk."

"Ti si torej šejk hrabrih Mejdžerov? Potem moramo seveda sprejeti tvoje povabilo. Sicer se nam grozno mudi, vendar toliko časa imamo, da pri tebi lahko vzamemo sveže vode."

Šejk obrne konja proti tabornu, mi za njim, a njegovi spremljevalci za nami. Govorili sedaj nismo več z Arabci, ker so deželne navade take, da moramo čakati, predno nas drugi nagovorijo. To nas pa ni oviralo, da ne bi govorili med seboj. Najprvo prestavim Winnetou na angleško, kar smo se pomenkovali s šejkom. Winnetou me vprašujoče pogleda, nakar reče:

"Ali ugaja ta mož mojemu bratu?"

"Hm! Sovražim ga ne. Zakaj vprašuješ?"

Dalje prihoduji.

JOHN GORNIK, SLOVENSKI KROJAC

6105 St. Clair Ave.

Priporočam se vsem rojakom v nakup lepih, modernih trpežnih jesenskih in zimskih oblek. Prodajam obleke po meri in prodajam že narejene obleke. Priporočam se sl. društvom v napravo uniform in izvršujem vsa druga krojaška naročila.

Tel. Princeton 2402 W. SVOJ K SVOJIM!

Društveni oglasi.

Dr. sv. Frančiška, št. 66, K. S.K.J. ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Jos. Percovi dvorani na 79th St. Predsednik, Alois Zupančič, 3236½ Hamilton ave. I. tajnik Josip Perko, 6914 Grand ave., zastopnik Anton Sušteršič, 1618 Otter ave. Rokaji se vabijo k obilnem pristopu.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Slovenski Sokol", ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Knausovi dvorani. Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Sprejem in plačevanje deškega naraščaja od 1 — 2 pred gl. sejo.

Starosta: Jos. Kalan 1128 E. 63. St.; tajnik: France Hudovernik 1243 E. 60th St. blagajnik: Ivo Spehlek, 6013 St. Clair ave. dr. zdravnik: Dr. J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svojo redno sejo, vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih 6021 St. Clair ave. N. E. Predsednik John Avsec, 3946 St. Clair ave. gl. tajnik Anton Oštr, 6131 St. Clair; Anton Očepček, zastopnik, 1065 East 61. ceta. — Rokaji se vabijo k obilnem pristopu.

K. K. podporno društvo Pr. Srca Jezusovega ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1910 so: predsednik Fr. Knafeč, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: J. Kraševac; tajnik: St. Brodnik, 1093 E. 64 St.; II. tajnik: M. Oblak; blagajnik: John Levstek; odbornika: John Pekolj, Anton Zupančič in John Golob; zastopnik: Josip Božič 5107 Scot ave. Collinwood, O.; vratar F. Prelogar. Društveni zdravnik J. F. Schmidt, 5132 Superior Njegove uradne ure: 7—8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne. v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni popreje po društvenemu bratu. — Predsednik John Gorjup; tajnik John Mandelj 3504 St. Clair ave; blagajnik Fr. Špelko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar, Urad 6127 St. Clair ave. N. E.

Slovenska Narodna Čitalnica. Prostor na 1113 Norwood Rd. vogal Glass ave. Preds. Jos. Žele, glavni tajnik Mih. Lah 1293 E. 55 blag. J. Požun 1164 E. 61st St. Knjižničar K. Rogelj 1165 E. 61st ceta in Ivan Lah 6030 St. Clair ave. Čitalniški kolektor.

Knjige se izposojujejo v nedeljo od 9. do 11. dop. v četrtki od 7. do 9. ure zvečer. Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu.

K. S. P. društvo sv. Barbare št. 5, spadajoče h glavni pošti v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes Hall, John Grdina. V društvo se sprejemajo člani od 16. do 45 let. Vstopnina po starosti. Bolniške podpore se plača \$7. na teden in to takoj po vstopu. Uradniki za leto 1910: Predsednik John Gornik; 6105 St. Clair ave. podpredsednik Anton Oštr; prvi tajnik: Mihael Jalovec, 6424 Spilker ave.; II. tajnik Jos. Zokaj; blagajnik: Anton Ulčakar; odborniki: An-

ton Benčin, Mike Vintar, Jos. Šintič; vratar: Jos. Benčin; zastavonoša Anton Starič. Pojasnila dajeta predsednik in prvi tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

— Društvo sv. Vida št. 25 K. S. K. Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Predsednik: Mike Setnikar, 6131 St. Clair Ave.; tajnik: Jos. Rus, 1306 E. 55. ceta. društveni zdravnik: dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave.

Člani se sprejemajo od 16. do 45 leta. Plača se \$500.00 ali \$1000.00 usmrtnine in tedenska bol. podpora \$6. Novopisani član mora prinesiti zdravniški list pred društveno sejo k tajniku, ki ga pošlje vrhovnemu zdravniku. Ako ga ta potrdi društvo pri prihodnji mesečni seji glauje o sprejemu. Isto velja za članice.

Samostojno K. K. P. Dr. sv. Jožefa. Redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani 6131 St. Clair ave. — Vstopnina od 18.—30. leta \$1.50; od 30.—35. leta \$2.00; od 35 do 40. leta \$2.50. Predsenik Fr. Meznarič 4212 St. Clair ave. tajnik Frank Košmerj, 455 Collamer ave. Collinwood, O. dr. zdravnik dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair ave. Rokaji se vabijo k obilnemu pristopu.

Slovensko katoliško viteško podporno društvo Sv. Alojzija ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo popoldne v mesecu in redne vaje vsak drugi torek ob 8. uri zvečer v Knausovi dvorani. Predsednik: John Gornik 6113 St. Clair Ave.; podpredsednik: Anton Anžlovar, 1284 E. 55th St.; blagajnik: Joseph Gornik, 6105 St. Clair Ave.; tajnik in načelnik: Math. Klun, 1621 Newman ave. Lakewood, Ohio.

Vsa pojasnila daje društveni tajnik.

Slovensko lovsko podporno društvo.

Ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvoran. Predsednik John Žulič, 1278 E. 55 St. Jos. Rus, tajnik 1306 E. 55St. John Grdina, blagajnik 6025 St. Clair ave. Člani se sprejemajo v društvo od 16 do 45 leta. Bolniška podpora se izplačuje 3 mesece po pristopu v društvo po \$5.00 na teden. Kdor želi pristopiti mora imeti zdravniško spričevalo. Natčnejše pojasnila dajejo gorej omenjeni uradniki. Rokaji so vabljeni k obilnem pristopu. 20 sep n p.

Slovensko mladeniško društvo Ž. M. Božje ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, v mali Knausovi dvorani ob 2 uri popoldne. Predsednik John Kuhar, 3830 St. Clair ave; I. tajnik Josip Glavič, 6401 Metta ave; načelnik Jakob Žele.

Ker daje to društvo v slučaju bolezni lepo podporo, \$6.00 na teden, se vabi vse slovenske mladeniče k obilnem pristopu.

Kranjsko žensko pod. društvo sv. Srca Marije ima svoje mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu ob pol osmi uri zvečer v mali Knausovi dvorani. Uradnice za leto 1910 so: Marija Mihelčič, predsednica. Ivana Pelan, 6030 St. Clair ave. tajnica, Marija Strniša, blagajničarka. V društvo se sprejemajo od starosti 17 do 30 leta se plača \$1.50, od 30 do 45 leta se plača \$1.75 pri vstopu. Pri mesečni seji svečana se je sklenilo, da se sprejemajo društvenice tudi iz Newburga in Collinwooda. Rokajnice se vabijo k obilnem pristopu.

• Zastoj •

V vsakem žaklju Forest King moke.

KUPONI s katerimi dobite pohištvo za svoj dom.

Napišite svoje ime — izrežite to in pošaljite nam in mi vam pošljemo katalog naših daril.

The Weideman Flour Co.

W. 53rd St. & Big 4 R. R.

Ime.....
Naslov.....
(Pišite natančno)

POZOR!

Večkrat mi kdo očita, da ne more dobiti odgovora, kadar kdo kliče nas na telefon, operator mu namreč pravi, da mu ne odgovorimo, raditega izjavljam sledeče: Nas se more vsako minuto takoj dobiti na telefon, ponoči in po dnevu, ob nedeljah in delavnikih, vedno je kdo pri telefonu. Kdor ne dobi odgovora, mi nismo krivi, pač pa nemarnost operatorjev pri telefonu. Mi smo obljubili \$50 nagrade Telephone Co. če nam dokaže, da samo enkrat nismo odgovorili, kadar je zvonec zvonil. Mi imamo eno linijo pri telefonu, ki je najboljša, da se ne more nikdar reči, da je linija busy, ker telefon je samo za našo trgovino, in iz te v hišo, kjer stanujemo, da zvonec zvonil na obeh prostorih. Kadar nas kdo ne more poklicati, mu svetujem, naj zahteva supervisorja in naj odločno zahteva, da nas pokliče, ker smo pri telefonu noč in dan. Naši telefon številki so nekaj drugačni kot na koledarjih.

Cnyahoga Tel. Princeton 1381

Bell. Tel. East 1881

Te številke ostanejo za vedno. Kdor pa želi ponoči naše postrežbe, naj se oglasi v hiši ali v stanovanju, ki je ravno čez cesto nasproti mrtvašnice, ali druga hiša zadaj za Schulistom. Tu se nas vedno dobi ponoči na zvonec.

ANTON GRDINA,

trgovec in pogrebnik.

6127 ST. CLAIR AVE. STAN. 1053 E. 62nd ST.

REIMER

3417-3423 ST. CLAIR AVE

blizu železniškega križišča.

Spodnje perilo za vsakega.

Moško volнено spodnje perilo po	\$1.00
Moško Kamelje dlake "Tivoli Standard" spodnje perilo po	\$1.00
Moško teško pleteno spodnje perilo po	45c
Moško vpleteno izbrano spodnje perilo po	50c
Moško srednje naravne volne spodnje perilo po	50c
Moško teško naravne volne spodnje perilo	\$1.00
Moško "Jersey Ribbed" vpleteno spodnje perilo po	79c
Moško "Jersey Ribbed" vpletene spodnje hlače in srajce po	25c
Žensko popolno in prikladno spodnje perilo po	50c
Otročje teško spodnje perilo vseh vrst po	25c
Otročje belo ali sivo vpleteno spodnje perilo po	15c
Otročje belo ali sivo vpleteno perilo po	25c
Moški in deški jopiči po 50 in po 25 centov.	
Ženski jopiči vseh barv po	\$1.00

E. A. REIMER & CO.

3417-23 St. Clair Ave.

E. A. SCHELLENTRAGER, LEKARNAR.

3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.

Preženite kašel!

z Schellentragerevim prsim balzomom. Hitro ozdravi kašel, prehlad ali pa denar vrnemo. 25 in 50c steklenica